გაზეთის ფასი:

12	თვით	. . 10	მ. — კ.
11	,,	. . 9	,, 50 ,,
10	,,	. . 8	,, 75 ,,
9	,,	. . 8	,, — ,,
8	,,	. . 7	,, 25 ,,
7	,,	. . 6	,, 50 ,,
6	,,	. . 6	,, — ,,
5	,,	. . 5	,, 50 ,,
4	,,	. . 4	,, 75 ,,
3	,,	. . 3	,, 50 ,,
2	,,	. . 2	,, 75 ,,
1	,,	. . 1	,, 50 ,,

ივერია

№ 258 ყოველ დღიური საპოლიტიკო და სალიტერატურო გაზეთი № 258

წლიურის ფასის ნაწილ. ნაწილად შემოტანის პირ.

1. ხელის მოწერის დროს— 5 მ. და თებერვლის 1-ს— 5 მ.
2. ხელის მოწერის დროს— 4 მ., მარტის 1-ს— 3 მან. და მარიამობისთვის 1-ს— 3 მ.
3. ხელის მოწერის დროს— 3 მ., მარტის 1-ს— 3 მ. თებერვლის 1 ს— 2 მ. და ენკენისთვის 1-ს— 2 მ.

ვინც ამ ვადაზედ ფულს არ შემოიტანს, გაზეთის გაგზავნა მოესპობა.

განცხადებანი იმ კერძო კაცთა, ფირმათა და დაწესებულებათაგან, რომელნიც იმყოფებიან ანუ რომელთაც აქვთ თავიანთი უმთავრესი კანტორები თუ მმართველობანი კავკასიისა და იმპერ.-ჯასპინის მხარეს გარეშე, მიიღებიან მხოლოდ სავაჭრო სახლის ლ. ე. მეტცლის და ამხ.-ის განსაცალებათა კანტორის მიერ: Москва, Краковское предмѣстье, 53, Парижъ, 8 Площадь Биржи.

კავკასიის გარეშე ქალაქებიდან მიღებულ განცხადების ფასი მე-4 გვერდზედ ორი შაური სტრიქონზე, ხოლო პირველზე—ერთი აბაზი.

გაზეთი „ივერია“

1-ლ ნოემბრიდგან წლის დამლევამდე ჯდირს **2** მან. **75** კაპ. სოფლის მასწავლებელთა და სასულიერო პირთათვის,—**1** მან. **50** კაპ.

დოქტორი შედიცინის

გ. ა. ახვერდოვი

სპეციალისტი ვენერიულ ავადმყოფობისა და სიფილისისა. მიიღებს ავადმყოფებს დილით 12—1 საათამდე, საღამოთი 6—9 საათამდე.

კუკია, სემიონოვის ქუჩა, № 20.
(30—28).

ტფილისის სახალხო თეატრი.

ანტრეპრიზა სიმპერ. თეატრის არტისტის

ლ. დ. დონსკოისა

ხუთშაბათს, 4 ნოემბერს,

გაიმართება მეორე იაფ-ფასიანი წარმოდგენა

წარმოდგენილი იქმნება

დუბროვსკი

ოპერა 4 მოქმედ. მუსიკა სახრწნიკოვისა.

მონაწილეობას მიიღებენ: ქ-ნი ტომკევიჩი, ნიკიტკაია, ხარიტონოვისა და სხვ.; ბ-ნნი სიკაჩინსკი, ობრაზცოვი, დემიანენკო, პოროუბინოვსკი, სპერანსკი, ბაგროვი, ზალინსკი, მუროტოვი და სხვ.

ბალეტს განაგებს **ჯიროვანკი.** პრიმა-ბალერინა **ლენკევსკაია.**

უფროსი რეჟისორი ს. ფ. გეტცელი.

კაპელმეისტერი ან. ეახენგადზე.

ფასები ჩვეულებრივია.

დასაწყისი 8 საათზედ.

ხარასკევს, 12 ნოემბერს,

წარმოდგენილი იქმნება

I

M-lle **ფიფი**

ოპერა 1 მოქმედ., მუსიკა ც. გიუსა.

II

კაიაცები

ოპერა 2 მოქმ., მუსიკა ლეონკავალისა.

შაბათს, 10 ნოემბერს,

ლ. დ. დონსკოის მონაწილეობით

წარმოდგენილი იქმნება

ფენელა

ოპერა 5 მოქმედ., მუსიკა ობერისა.

მზადდება წარმოსადგენად პირველად **«ალეკო»**, მუსიკა რახმანინოვისა და **«მანფრედის შვილი»**, ც. კიუისა.

ბილეთები იყიდება.

გაჩეკ ი. გუდჯარი.

ქართველი ჯუარნალები:

ბედევანიშვილი მიხეილ,—ფოთლანგის ქუჩა, № 16, საკუთარი სახლი. სადამის 6—7 საათამდე.

გაბლიშვილი კონსტანტინე ქლისაბედის ქუჩა. სახლი მიდამოსა, № 5

ქაბილის ეკიმი ს. ტყეშელაშვილი იღებს ავადმყოფებს 9 საათიდამ სადამის 5 საათ., ოდგის ქუჩა, № 31.

გაბაშვილი გრიგოლ,—კოჩუბეის ქუჩა, № 19.

ვაჩაძე სპირიდონ. პეტერბურგის ქუჩა საკუთარი სახლი.

დიასამიძე ალექსანდრე,—დოროსუშვილის ნაწილის და ბარონის ქუჩის კუთხე, ფოსტის პირდაპირ მესხიშვილის სახლი, № 18, იღებს ავადმყოფებს დილით 9—11 და საღამოთი 6—8-ზე.

პირველი კერძო სამკურნალო

ეჭიმის ნავთსარდიანისა

(კუკიაში, ვორონცოვის ძეგლის პირდაპირ) ავადმყოფთ იღებენ ექიმნი ყოველ დღე, გარნა დღეებს გარდა.

დილაობით:

უ. მ. ჩიქოვანი. 9 საათიდგან 10 საათამდე თვალისა, შინაგანისა და ნერვების ავადმყოფობისა.

მ. გ. ავეტისიანცი. 11—12 საათამდე—კანისა, და ვენერიულ ხორგიერულ ვადმყოფობისა.

ზ. ი. ბაბანასკი. დილის 11—12 საათ. ქალისა და ბავშვთ. ავადმყოფობანი.

კ. ი. ჯაქელიანცი. 12—1 საათ. ყელისა ცხვირის სატკივრისა.

ს. ა. თარხანოვი. 1—1½ საათ. შინაგანის და ბავშვებისა.

ა. მ. კაკაბაძიანცი. 1—1½ საათ. შინაგან და ბავშვების ავადმყოფობისა—საშუადათოებით, ხუთშაბათობით და შაბათობით.

ს. სოლოდაშვილი. 9—11 საათამდე კბილების ავადმყოფობანი.

ქალი ექიმი **ა. ი. ჯაქობიანი.** 1½—2 საათ. ქალისა და საბებიო ავადმყოფობისა.

საღამოთი:

მ. ა. თარხანოვი. 7½—8 საათ. ბავშვებისა და შინაგანი ავადმყოფობანი.

ა. ა. ახალაშიანი. აწარმოებს მიკრო-ქიმიურ და ბაქტერიოსკოპიულს გამოკვლევას. 5 7 საათ.

ხ. ტ. არავიტაკი. 11—1 ს. უკეთებს სახლში და მსურველთ მასსაც, აუცრის ყვავილს გამართავს საექიმო გიმნასტიკას ექიმის დანიშნით.

რჩევა-დარიგებისა და რეცეპტების დაწერის ფასი ათი შაური, ღარიბთათვის უფასოდ; ფასი კონსილიუმისა და ოპერაციებისათვის—მორიგებით.

დირექტორი სამკურნალოსი დოქტორი **ქ. ჯაქელიანცი.**

Первая частная лѣчебница д-ра *Навасардіана*. Тифлисъ противъ памятн. Воронцова. წლ.

ტფილისის სათავად-აზნაურო სა-კრებულო

შეუდგა ტფილისის გუბერნიის თავადთა და აზნაურთა გვარების საშთამომავლო წიგნების შედგენას. ამ ჟამად უკვე შედგენილია ქვემოდ ჩამოთვლილ გვარების შტონი: თავადთა აბაშიძეთა, აბხაზთა, აბამელიქოთა, ავალოვთა, ამატუნოვთა, ამილახორთა, არღუთინსკი-დოლგორუკოვთა, ბაგრატიონ-მუხრან-ბატონთა, ბაგრატიონ-დავითიშვილთა, ბარათაშვილთა, ბებუთოვთა, ბეგთაბეგოვთა, ვახვახოვთა, ვეზიროვთა, გურამოვთა, ჯანდიერთა, ჯორჯაძეთა, ლიონიძეთა, მაღალოვთა, მელიქიშვილთა და მაჩაბელთა.

იმ პირთ, რომელნიც ეკუთვნიან ამ გვარებს და რომელთაც სურთ შეამოწმონ სინამდვილე და სისრულე საგვარეულო სიაში მოთავსებულ ცნობათა, სთხოვენ მიჰმართონ დეპუტატთა საკრებულოს (სოლოლაკის ქუჩა, № 10) შაბათობით 11—12 საათამდე.—

ამასთან ერთად საკრებულოს აზრად აქვს შეადგინოს, მცოდნე პირთა დახმარებით, ისტორია თავად-აზნაურთა გვარებისა.

ამის გამო ტფილისის გუბერნიის თავად-აზნაურობის წინამძღოლი სთხოვს იმ პირთ, ვისაც მოეპოვება გუჯრები, სიგელები, წყალობის ქადაღები და ძველი წერილები, მოგონებანი და სხვ. გადასცენ დეპუტატთა საკრებულოს, რომელიც თავის დროზე უკანვე დაუბრუნებს პატრონთ უკლებლივ.

დეკუმანტების წარმომადგენელთ მიეცემათ საკრებულოს მდივნის მიერ კვიტანცია-დოკუმენტების მიღებისა; თვითონ დოკუმენტები-კი დაცული იქმნება განსაკუთრებულ, ცეცხლის მხრივ უვნებელ ყუთში. (5—4)

ომის ამბები

დეპეშები და წერილები.

—

დიდ ოკეანეს მეორე ესკადრა რუსეთისა. მთელი ქვეყანა გაშტერებული შეჰყურებს უმაგალითო ამბავს თითქმის 40 სამხედრო გემის გაგზავრებისას უშველებელ მანძილზედ მძიმე გარემოებაში, რომელიც თავს დაატყდა ამ ესკადრას პირველისავე ფეხის გადადგმაზედ. ოგი უნდა ებრძოლოს არა მარტო სიძნელეებს ამოდენა მანძილისას, სადაც ღელვა და ქარიშხალი უეზდებს მრავალ ზიანს, სადაც ასე გასაჭირია ნახშირის შოვნა და სხვანი, არამედ იმ უხერხულობას, რომელსაც წარმოადგენს აუცდენელი სიახლოვე ინგლისის გემებისა, რომელნიც შორა-ახლო მისდევენ ორთავე რაზმს ამ ესკადრისას. უხერხულობა ამ გარემოებისა იმაში მდგომარეობს, რომ რუსეთის გემები მთელნი არიან დღეში ოთხჯერ უმავთულო ტელეგრაფით შეატყობინონ ინგლისის ადმირალებს თავიანთი თავგადასავალი. მაშასადამე, ინგლისს შუდამ ჭეშტორენება, რა ადგილას არის ესკადრა ამა და ამ დროს. აშკარაა, რაკი ინგლისს ეცოდინება გემების ადგილი, არც მისი მოკავშირე იაპონია იქმნება ამის უცოდინარი. გერმანიის გაზეთები ჰშიშობენ, რომ იაპონია ეცდება ცალე-ცალეც დაამარცხოს ორივე რაზმი რუსეთის ესკადრისა, ვიდრე ოგინი შეერთდებიან კუნძულ მადაგასკართან. ვითომც განზრახავ ჰქონდეთ იაპონელებს დაუხვდნენ ჯერ სუეცისკენ მიმავალ რაზმს. მტრის ნაღმისნები ჩასაფრდებიან იმ ადგილს, სადაც სუეცის არხი ერთვის მეწამულ ზღვას. რაკი არხი ვიწროა, რუსის გემებმა თითო-თითოდ უნდა გაიარონ ოგი და თანაც კარგა დაშორებულნი იქმნებიან დანარჩენებზედ. გავა თუ არა ერთი გემი, ვითომც მაშინვითვე მტერი უფეთქებს ნაღმსა და ასე სათითოთ დაახრჩობსო. მერე მიუბრუნდება მეორე რაზმს აფრიკის აღმოსავლეთ ნაპირებზე და იქაც ამ გვარათ იმეკმედებსო. რამდენათ სამართლიანია ეს ზეში, ახლო მომავალი გვიჩვენებს. საფრანგეთის სამხედრო მიმომხილველთ კი არა სჯერათ ასეთი განზრახვა. ისინი ჭფიქრობენ, რომ იაპონია დაიცდის, ვიდრე ესკადრა დიდ ოკეანეში გავა. მანამდე იგი საკმარისად დასუსტდება მუშაობითა და ზღვის ტალღებთან ბრძოლით, მეზღვაურნიც დაღლილნი იქმნებიან და სწორეთ მაშინ მიესევიან იაპონელნი.

ასეა თუ ისე, მაინც საკმაოდ ძლიერი ესკადრა მიეშურება რუსეთიდან შორს აღმოსავლეთში, რომ შველა აღმოუჩინოს პორტ-არტურს, რომელმაც შეიწირა მთელი ათის წლის შრომა დიდის სახელმწიფოსი, მოიხმარა რამდენიმე ასი მილიონი შეძლება ქვეყნისა და რამდენისამე ათი-ათასის ადამიანის გმირული სისხლი. რუსეთს დიდი იმედი აქვს, რომ პორტ-არტური უდგნობს მტერს, მანამ ესკადრა ჩავა დიდს ოკეანეში. თუ იქამდე გადარჩება პორტ-არტურისა და ვლადივოსტოკის ესკადრა, თუ თვითონაც მაგდენად არ დაზიანდება და თუ ამავე დროს მოახერხებს, რომ შეუერთდეს იქ მყოფ ესკადრებს, მაშინ, უეჭველია, ისეთი ძალა ექმნება, რომ შეასუსტოს იაპონის ბატონობა ზღვაზედ. ხოლო თუ ეს ბატონობა შესუსტდა, მაშინ იაპონის გაუთწყლდება საქმე ხმელეთის ბრძოლაში, რადგან გასაჭირი შეიქმნება მიაწოლის თავის ჯარებს სურსათი, სამხედრო იარაღი და მაშველი ჯარები. თუ ეხლა იაპონია ბატონობს ზღვაზედ და მანჯურიაში თავისუფლად გაჰყავს რკინის გზები დალნიდან ლიაოიანმდე, სადაც უკვე ორი ლინდგაი მუშაობს და დღეში ოცდა ათ «ვოგზედ» ატარებს, ამთავრებს სეულ-ფუზანის გზას კორეიაში და ჩქარა იალუმდე მიიყვანს, მაშინ სრულებით გამოიცვლება სურათი, როდესაც რუსეთის შეერთებული ესკადრები შეებრძოლებიან ამ ბატონობას. (რ. ვ.).

—

მძიმე სანახაობა. როგორც დეპეშებიდან ვიცით, ამას წინათ ჩიფუში მივიდა რუსის ნაღმოსანი «რასტოროპნი» და ცოტა ხნის შემდეგ «ფეთქებულ იქმნა. იგი აიფთქეს რუსის მეზღვაურებმა, რათა იაპონელებს არ ჩაჰვარდნოდათ ხელში, როგორც ნაღმოსანი «რეშიტელნი» ეხლა გაზეთ «რუსსკაია ვედომოსტი»-ს ატყობინებენ, რომ ამ «რასტოროპნი»-ს დაღუპვამ ძლიერ აალელვა ჩიფუში მცხოვრები ევროპიელები. წყალზე მოსჩანს დაღუპულ ნაღმოსნის ზარბაზნის ტური. იალქნები და «ტრუბები» ისე გადახარიხებულან, თითქო ჯვარი აღუმართავს ვისმე ზღვის პირზედაო და თითქო საფლავის ქვა დაედგამთ მიცვალებულისთვისო. ნავებით მიდის ხალხი სანახავად და ქალები ყვავილის თაიგულებს ესვრიან ამ ჯვარსაო. ამ ნაღმოსანს სამი ინპონელთთა ნაღმოსანი მოჰპყა უკან. იაპონელები ძლიერ სწუხან «რასტოროპნის» დაღუპვას: ჩვენ მის დასაჭერად კი არ მოვედით, არამედ გვინდოდა მხოლოდ შეგვეტყო, იარაღი ახყარეს თუ არაო, მოდი და დაიჯერე ამისთანა ლაპარაკი! (რ. ვ.).

—

პორტ-არტურის კომენდანტი. ევგ. ნოვინი იწერება დეპეშით ჩიფუდან: ეს ეს არის ახლა მოვედი პორტ-არტურიდან. ციხე მაგრად სდგას, თუმცა სამი თვეა, ზარბაზნებს უწევენ განუწყვეტლივ და გამძვინვარებულ იერიშს იერიშზე იგერიებს. პორტ-არტურის დაცვა განსაკუთრებით კომენდანტის გენ. სმირნოვის ხელშია. ის არის სული და გული ციხის დაცვისა. თუ ეკითხები ღლის განმავლობაში მისულ იერიშს გადაურჩა ციხე, ეგ სმირნოვის საქმეა. ისე გამოიყენა არტილერია, რომ მოიერიშეთ ვერა მოახერხეს-რა (გაზ. «ნოვ.»).

—

ორ-მაგი რკინის-გზა ლიაოიანსა ჭ დალნის შორის. ბერლინიდან სწერენ «ბირჟ. ვედ.»-ს, რომ დალნისა და ლიაოიან შორის გამართულია ორ ლინიდაგიანი რკინის გზა. შუდამ დღე 30 მატარებელი დადის ამ ორ ქალაქ შორისო.

—

წვრილი ამბები. ჩინელები გადაწყვეტით უარს-ჰყოფენ კურკის სიკვდილს.

—

4 ნოემბერს ელოდნენ, რომ ხვალ დაიწყებს გრიალს ზარბაზნებიო.

—

საწვავ შეშისა და სურსათის ნაკლებობა ძლიერ აწუხებს ყველას. (ნ. ვ.).

—

ჩიფუდან მოდის ხმა, რომ ვითომ გენ. სტესელი დაჭრილია, თუმცა არა საშიშრადაო. ხმაა კიდევ, ვითომ რვა იაპონელი შეედა პორტ-არტურში გენ. სტესელის მოსაკლავად, მაგრამ შეიპყრეს და ყველაფერში გამოტყდნენო.

—

დუგლას სტრაის წიგნშა მრავალგვარი მითქმა-მოთქმა გამოიწვია. მეტადრე იმ ადგილმა, სადაც ავტორი ამტკიცებს, რომ რუსნი აქამდე მსუბუქად ეკიდებოდნენ ომის საქმეს, ახლა კი გადასწყვიტეს მისდევნენ იაპონელებსა და კიდეც დაამარცხებინონ. (ნ. ვ.).

ახალი ამბავი

—

აკაკის ავადმყოფობა. ჩვენი საყვარელი მგოსანი აკაკი ამ ჟამად გაცილებით უკეთ არის. ის ხმა, ვითომ არავის უშვებდნენ სანახავად, ტყუილია.

ქართულ ფილარმონიულ საზოგადოების გამო. როგორც არა ერთხელ ყოფილა გამოცხადებული, ტფილისის ქართულ ფილარმონიულ საზოგადოების წესდება მთავრობამ დაამტკიცა; მაგრამ რა დამტკრთა ამ წესდებას ან როდის ეძლევა იგი წესდების ხელის მომწერთ, იმისი ჩვენ არაფერი ვიცით ამიტომ-საქმის გულ-შემატკივარ ხელის მომწერთ ჰმართებსთ ეხლავე თავი გამოიდონ და ყოველი დინჯისძიება იხმარონ, რომ ეს ფრიად სასარგებლო დაწესებულება დაბადებამდე არ ჩაკვდეს.

ქართული წარმოდგენა «კლუბსა» და ვეტცელის თეატრში. ქართულის დრამის ამხანაგობას დაუდგენია, სახაზინო თეატრის გარდა წარმოდგენები ამხანაგობამ თეატრის გარდა წარმოდგენები ამხანაგობა აგრეთვე ტფილისის საკრებულოში (კლუბი) მთარსეკობით და ვეტცელის თეატრში კვირაობით—დაკლებულის ფასებით.

ქართველ მსახიობთა ბენეფისება. ამავე ამხანაგობას უკვე გაუნაწილებია დღეები მსახიობთა ბენეფისებისათვის. პირველი ბენეფისი დანიშნული აქ თვის 24-ში და ერგო ბ-ნ ვასილ აბაშიძეს, რომელიც თურმე, ახალს პიესას ამზადებს.

ქართულ დრამატიულ დასის ახალგაზდა მსახიობის ბ-ნს ალ. იმედაშვილს ცენზი ერგო და ჯარში გაიწვიეს.

ხელფასისთან საბრძოლველად. ქალაქის გამგეობამ დაადგინა, ქალაქის საბუთს მიერ გადადებულ თანხიდან 1,000 მანეთი მოჭხმარდეს სამოვრებისა და საქალაქო სასწავლებლებისათვის საჭიროდ-ნელო პატარა აფიშეტების შეძენას.

ახალი დანიშნულება. მოვიდა ბრძანება, ტფილისის გუბერნიის ახალციხის მაზრის მესამე ნაწილის მომრიგებელი შუაკაცი, კოლეგსკი სოვეტნიკი ალექსანდრე თევდორეს ძე ყიფშიძე დაინიშნა ტფილისის საგუბერნიო სამმართველოს მრჩევლად (**СОВѢТНИКЪ**).

ტფილისის ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქის უფროსი კ. მ. ლინდენი უკვე დაბრუნდა ტფილისს პეტერბურგიდან, სადაც ის სამსახურის საქმეთა გამო იყო.

ბავშვთა სავადმყოფო ჩუბანაშვილის სახელობაში. ტფ. ქალაქის გამგეობამ უკვე წარუდგინა ტფ. გუბერნატორს დასამტკიცებლად სტეფანე კონსტანტინეს ძის ზუბალაშვილის სახსოვრად განსვენებულის ძმების მიერ შეწირული ფულით ბავშვთა სავადმყოფოს აგების თაობაზედ თფილისის ქალაქის საბჭოს დადგენილება.

ნოე. ობოლად.-ს ახალი პროგრამა. როგორც «კავკაზი» იწერება, გაზეთი «ნოვოე ობოზრენიე» საკუთარებად შეუძენია ნაფიც ვეკილს კოლეგსი სეკრეტარს ქალანთარი ივანეს ძეს ქალანთაროვს.

ბეკეტვით საქმეთა მთავარ-სამმართველოს უკვე დაუმტკიცებია ბ-ნი ქალაქთაროზეი ერდჟქმარ-გამომცემლად. ამას გარდა, ქალაქთაროზეი ბეკეტით საქმის მთავარ-სამმართველოსათვის წარუდგენია თავისი პროგრამა, რომელითაც უნდა განაგრძოს გაზეთის გამოცემა. მთავარ-სამმართველოს ეს პროგრამა დაუმტკიცებია. ასე რომ, ქალაქთაროზეი ხელში გაზ «ნოვ. ობოზრ.»-ე ამ ახლად დამტკიცებულის პროგრამით გამოვა.

*** **დაჯრა.** 9 ნოემბერს, ნაშუადამევის 3 საათზე, პოლიციის მე-6 ნაწილში, სომხების წმ. გიორგის ეკლესიის ეზოში, ერთმა ღამის მთეველთაგანმა დანით მძიმედ დასჭრა მუცელში სომეხთა სასულიერო სემინარიის მე-5 კლასის მოწაფე ოჰანეზ არუთინოვი. დაჭრილი მიხეილის სავადმყოფოში წაიყვანეს; ექიმების შემოწმებით, მისი მოკრძენა საეჭვოა. დამნაშავე შეიპყრეს.

*** **გეგჩკიაის რაიონის გზათა უფროსი** ინჟენერი ი. ჯ. ივანოვსკი ბათუმს წვივდა სამსახურის საქმეთა გამო.

საქართველო

სამეგრელოს ავ-ქარგი. ეს-ეს არის გათავდა სამეგრელოში ყოველ-გვარის მიწის მოსავლის მოკრეფა მინდვრებიდან. ეხლა-კი თამამად შეგვიძლიან სრული ანგარიში გავუწიოთ წლევანდელის წლის მოსავლის სიაკვარგეს, საზოგადოდ წელს ჭირნახული ერთისა და იმავე დროსედ არ დათესილა, რადგანაც გაზაფხულზედ აქეთ ხშირი გვაღვები იყო. ამიტომ ადგილ-ადგილ ნაგვიანევად დაითესა ყანები. სწორედ იმ დროს, როდესაც ჭირნახული გამაძრველს თხოულობდა, ხშირი წვიმები მოდიოდა, რის გამოც, ზოგან ვერ გაიმაძრაველა და ბალახათ იქცა სიმინდიანი ყანები. მიუხედავად ამისა, წელს მაინც ადგილ-ადგილ არა უჭირს, გვარიანი მოსავალია. ხოლო ზოგან-კი ნაკლები. ზოგი სარჩოს გარდა გასასყიდსაც ჩამორჩება, ზოგს კი თითონ შეექმნება საყიდი. ვისაც სარჩო მოუვიდა, ჰო, იმას არა უჭირს-რა, მაგრამ ვისაც ბედმა უმტყუნა, იმან რა შავს მიწას ახალს თავი? რითი უნდა გამოკვებოს თავისი წვრილი ჯალაბობა? ან რითი უნდა გაისტუმროს ყოველი დღიური, შინაური თუ გარეული მოთხოვნილება? რა ჰქნას საბრალომ, როცა მისის ცხოვრების უპირველეს წყაროს მარტო სიმინდი შეადგენს?..

— წვრევანდელმა სიმშილობამ ერთობ ძირს დასცა ჩვენი ხალხი. საქმე იქამდი მივიდა, რომ ფუთი სიმინდი მანეთ-ნახევრად იყიდებოდა, მაგრამ შოვნა იმისი აქ ყოველად შეუძლებელი იყო, რადგანაც ყოველგან გამეორებულ ვიცით ზოგის დღისთვის ერთ-ორი კაკალი ჰქონდა ერთი კვლისაგან შენახული, იმას სიმშილობა ვაბარებდა. ზოგს თავის მარჩენელი საქმეები გააყიდინა და ისითი იხსნა თავისი წასულ-ცოლ-შვილი სიმშილისაგან. ხოლო ვინც ყოველივე ამას მოკლებული იყო, იგი იკვდებოდა ბოსტნეულობით და ხილეულობით, რამაც ხალხის ხიკვდილი გამოიწვია. ამისთანა სიმშილობას და განსაცდელს, დიდი ხანია, როგორც მოხუცებულები ამბობენ ამ მოსწრებულან. მომავალ წელშიაც მოსალოდნელია ასეთი სიმშილობა, თუ კი ხალხმა დროისათ რაიმე ღონე არ იღონა...

აბრეშუმის მოსავალიც წელს საერთოდ ნაკლები იყო. ამისი უმთავრესი მიზეზი გახლდათ თესლის უვარგისობა. ზოგიერთი ჩარჩები უმეცარ ხალხში ავრცელებენ ცოტა იაფად ცუღს აბრეშუმის თესლისა. ამაში ჩვენი მებაბრეშუმენი სტყუვდებიან და სწორედ იმ დროს ეხოცებათ აბრეშუმის ჭია, როცა ცახზე ასვლას აპირებს. ამიტომ მრავალს ტყუილს-უბრალოდ დაჰკარგვია თვე-ნახევრის შრომა და ხარჯი. ამისთანა მაგალითები ჩვენის «კულტუროსან» სომეხ-ბერძნების და მათის აგენტების წყალობით სამეგრელოსი ათასობითია, მაგრამ ვინ ჰკადის უცოდინარს ხალხს მეთაური, რომ ყოველივე ესე აცდინოს თავიდან... მართალია, ტფილისიდან ბ-ნი იოსებ ქუთათელაძე ჩამოვა სამეგრელოში და უხსნის ხალხს აბრეშუმის მოსავლი-მოშენებას და ჩიგაიბის თესლის შეძენას, რისთვისაც იგი მადლობის ღირსია, მაგრამ ხომ მოგეხსენებათ, ნათქვამია: «მარტო ხელა კაცი, ჰურის ჭამაშიაც ბრალიაო», აბა რას გაწვდება ერთი კაცი სამეგრელოს მრავალ-რიცხოვან სოფლებსა? სასურველია, სამგრელოში გავრცელდეს კარგის ჯიშის აბრეშუმის თესლია, რათა მეაბრეშუმეები არ სტყუვდებოდნენ ჩარჩების მოქმედებით...

ღვინის მოსავალმაც დიდი ხანია, რაც ყველას თავი დაუკრა. ჯერ-ჯერობით კიდევ ადვის ვაზს უჭირავს აქ პირველი ადგილი. ზოგიერთებმა ამერიკულზე დამყნილ ვაზების მოშენებას მიჰყვეს ხელი, რაც მშვენიერს მოსავალს იძლევა. ღვინოც კარგის ღირსებისა დგება. პრაქტიკულმა გამოცდილებამ დაგვარწმუნა, რომ სამეგრელოს ჰაჯი მშვენიერად აიტანს, როგორც ამერიკულზედ დამყნილ ვაზებს, აგრეთვე დაუმყნელ იმერულსაც, მხოლოდ საჭიროა ხალხმა ერთგულად მოკიდოს ხელი ამ საქმესაც. საუბედუროდ, ჩვენი ხალხი ისევ ადვის ვაზს ეწყობა, რადგანაც ეს უკანასკნელი იმდენს შრომას არ თხოულობს, რამდენსაც სხვა გვარის ვაზები...

თაფლის მოსავალიც წელს აჭარელებული იყო, როგორც სიმინდისა. აქაიქ კარგად მოვიდა. ფუტკრის მოვლა-მოშენება აქ ისევ ადამის დროინდელია. ძველებურ ბუკებში ჰყავთ ფუტკრები და ხშირად გამრავლების მაგიერ ეხოცებათ...

ნივთიერმა დაქვეითებამ და სივიწროვემ სოფლებში გამოიწვია ათასი ცუდი საქმე. ხშირია ქურდობა, ძარცვა-გლეჯვა, თავდასხმა და კაცის კვლაც. ხშირად გესმის: ამას და ამას ესა და ეს მოჰპარეს, იმის თავისი კოპწია გასათხოვარი ქალიშვილი მოსტაცეს უგზო-უკვლოდ, იგი გზაზედ გაძარცვეს და წაართვეს ყოველივეო და სხვა და სხვა. ერთის სიტყვით, ყოველ დღე ამისთანა არა სასიამოვნო ამბების მოწმე ხარ...

თუმცა-და ქორწინების სეზონი დაიწყო ეხლა აქეთ, რადგანაც ხალხი მოცლილია და მილად-მოლაგებული აქვს ყოველივე. მაგრამ ქონებრივმა დაქვეითებამ ძალიან შეაფერხა შემოდგომის ქორწინების სეზონი. კანტი-კუნტათ ისმის ქორწილების ამბები...

ტრიფონ კვლივიძე.

ნასწავლ მკურნალთა საყურადღებოდ

ამას წინად მღვ. კანდელაკმა დაბეჭდა «ივერიაში» წერილი, რომ ხალხში დარჩენილი წმალობა ბევრ-გვარ ავადმყოფობას ჰშველისო. დაასახელა კიდეც ის ავადმყოფობა, რომელსაც ნასწავლმა მკურნალებმა წამალი ვერ მოუძებნეს და ხალხურმა მკურნალობამ კი სამუდამოდ მოსპო და გააქრო ის სატკივარი.

აი კიდევ მეორე შემთხვევა. ავად გახდა ბავშვი სოფლად ყბა-უყრით. დაუსვიდა კისერი, ჩამოუვიდა ჯირკვლები და სიმსივნედ თითქმის გულამდე უწია. ექიმს სად იშოვით ყრუ სოფელში? აქეთ ეცნენ, იქით ეცნენ, იკითხეს, ხომ არაფერია იცის ამის წამალიო. აღმოჩნდა, რომ ხალხს სცოდნია ამისთანა სიმსივნის წამალი. ეს არის ახალ დაკლულ ციცხის ან კურდღლის ტყავი, რომელიც უებარია თურმე და მაშინვე უცხრობს სიმსივნეს.

ნასწავლმა მკურნალებმა უნდა გაარკვიონ, რა წამალია ეს წამალი.

სოფელ ძველ გავაზში, კახეთისკენ, ერთის დედაკაცს დიდი სისხლის დენა ჰქონდა ცხვირის ორივე ნესტოებიდან. ვერაფერით ვერ შესწყვიტეს სისხლი. სცადეს ის წამალი, რომელიც აღნიშნულია ივ. როსტომაშვილის დაბეჭდილ „საუნჯე ავადმყოფთათვის“-ში, მაგრამ ვერა უშველა. სახალხო მკურნალობამ აქაც უშველა და უბრალო მომაკვდავად გარდაიქცა. ბანაობდა მდინარეში, თიგზედ იძინებდა და ხილეულობით თავს ირჩენდა.

ყოველ დღე მზე ამოდიოდა და ჩადიოდა, ღრუბლიან დღეებში კიდევ წვიმა მოდიოდა, ფრიხველები გალობდნენ, თეგზები წყალში დასცურავდნენ.

ასე ერთ ფეროვნად მიმდინარეობდა ცხოვრება.

ალაჰი ღიმილით უცქეროდა ყველა ამას და ჭფიქრობდა:

— ქვეყნიერება ბორბალია, ერთი კი შეანძრიე და მერე თავის თავად წავა. და მოისურვა ალაჰმა გაგება:

— თუ როგორა სცხოვრობენ უიმისოდ ხალხნი? ფრინველები უგუნურნი არიან, თეგზებიც ეგრეთვე, მაგრამ ენათხთ, როგორა სცხოვრობენ ეს გონიერნი ხალხნი? უკეთესად თუ უარესად?

გაიფიქრა თუ არა ეს ალლაჰმა, მიატოვა მთა-ბარი და ბედდაძისაკენ გაემგზავრა.—ვინ იცის, ქალაქი თავისს ადგილას არის კიდევ თუ არაო? გაიფიქრა. ქალაქი თავის ადგილას იყო. ეირები ყრიალებდნენ, აქლემები ღრიალებდნენ, ხალხი მოზამთრდა.

ყველაფერი ისევე მიმდინარეობდა, ნიჩაც არავის შეეცვალა.

— ჩემი სახელი კი, მე მგონი, ალარავის უნდა ახსოვდეს,—სთქვა ალლაჰმა. მოინდომა თუ არა ამის გაგება, ბაზრისაკენ გაემართა, ბაზარზედ ახალგაზდა კაცი ცხენს ჰყიდულობდა ვაჭრისაგან.

— ალაჰს გეფიცები,—ეუბნებოდა ვაჭარი,—ცხენი სულ ახალგაზდაა! სამი წელიწადია მხოლოდ, რაც დედას მოაშორეს. რა მშვენიერია! ამაზედ შეჯდომა ერთ რამედა ჰღირს! არც ზადი აქვს რამე ერთი ბეწვაც კი!

ალაჰმა ხელი მოჰკიდა იბრაჰიმს, ცოტა დაშორდა ჰუსეინას და უთხრა:

— რა წყა-და-უწყია ალაჰის ხსენებაში ხარ! ხომ ოცი, ალაჰი აღარ არის!

იბრაჰიმმა საქორე მოიფხანა.

— მეც ვიცი! მაგრამ რას იზამ? სხვანაირად როგორ დავაჩქარო ჰუსეინა? ტომრები ძმისეა. ფულის მომატება არ შემიძლიან—საზარალოა. ვცემო, არ შემიძლია—მეშინიან, ჰუსეინა ჩემზედ უფრო მეტად ღონიერია და ვაი თუ ხელი შემომიბრუნოს, ვალისთან წავიყვანო და, რა გამოვა, გზაზედვე გამექცევა. ალაჰი კი ყველაზედ ძლიერია, მას ვერსაით ვერ გაექცევი და აი სწორედ ამისთვის ვაშინებ ალაჰით!

ალაჰმა თავი გაიქნია და გზას გაუდგა.

ყველგან, სადაც კი ალაჰი მივიდოდა, მარტო და თავისი სახელი ესმოდა:

— ალაჰ! ალაჰ! ალაჰ!

საღამოს ჟამი უკვე მოახლოვდა, ზღვა ჩაიწვერა და ცა ალის ფრად შეიღება,—მეჩეთიდან მოლამ ხალხს საღოცავად ახილი დაუწყო:

— ლია ოლლ, აგო ელალლაჰ...

ხალხი მეჩეთთან შეჩერდა, სალამი მისცა მოლას და უთხრა:—რიღას გულისთვის ეძახი ხალხს მეჩეთში? ალაჰი ხომ აღარ არის!

მოლა შიშით ზეზე წამოვარდა და შეეძახა:

— შენ ეი! რა გაყვირებს, ხალხმა რომ გაიგოროს შენი სიტყვები, მერე რაღა პატივი უნდა მქონდეს! ვინღა მოვა ჩვენთან მეჩეთში სალოცავად!

ალაჰმა წარბები შეიქმუხვნა და ცეცხლის ბოძასავით აემართა ზეცისკენ, მუცა კი გრძნობა დაკარგული დიდხანს ეგდო მიწაზედ გართხმული.

ამ ავადმყოფობას. ავადმყოფს ურჩიეს, კვი გადაეკრა ცხვირზედ. შეასრულა ეს რჩევა და სისხლის ცხვირიდან დენამ გადაუხრა.

ამასაც გარკვევა უნდა ნასწავლ მკურნალთაგან.

რაჭა-ლეჩხუმსა და საზოგადოდ იმერეთისკენ ხალხმა იცის წამლობა «საყმაწვილოსი». საყმაწვილო ბავშვის კრუნჩხვა, რის გამოც ავადმყოფი კვდება.

ამასაც ყურადღებას მიქცევა უნდა ქართულ ნასწავლ მკურნალთაგან.

საზოგადოდ, სახალხო მედიცინას დიდი ყურადღება აქვს მიქცეული ყველგან, მხოლოდ ჩვენში თითქმა არა ვსცნობთ საჭიროდ ამ საგანს ფული დავუდოთ.

ჩვენი ხალხი ძველი ხალხია, ძველებურის აზიური კულტურის პატრონი, ხოლო აზიის ძველ კულტურას ბევრი რამ ისეთი ცოდნა და გამოცდილება ჰქონდა შემუშავებული, რასაც მხოლოდ ახლა მიაგნო ევროპის მეცნიერებამ.

გუშგი.

ბრძნული აზრები

ჯეფრონს დოდეს.

მედიდურობა გარედ გამოიჩემება და გამოიბღინძება ხოლმე, სიამაყე კი იმალება, რომ არავის დაენახოს.

განსაცდელი ის სიმთრალეა, რომელიც ადამიანს აფხიზლებს.

ადამიანები ბერდებიან, მაგრამ სრულიად ვერ მწიფდებიან.

ქვეყნიერობაზე ყველაზე უფრო საშიშო დიდი ბედნიერებაა.

ნარევი

დედოფლის ხელთათმანები. ინგლისის დედოფალი (რუსის ქვრივ დედოფლის დაა) მთელის დღეობით ხელთათმანებს არ იშორებს თურმე და, როცა საქმობს, მაშინაც შესაფერი ხელთათმანები აცვია, რომელსაც მხოლოდ ძილის დროს იცვლის. ხელთათმანები, რომელსაც დედოფალი იცვლის, მეტის-მეტად ძვირადა ჰფასობს თურმე ინგლისის მაღალ საზოგადოებაში, ასე, მაგალითად ერთი ნახმარი ხელთათმანები ამ ხანებში სიძველეთა ვიღაც მოტრფიალეს უყიდნია თორმეტ თუმნად.

უცხო სიტყვათა განდევნა. საქსონის მთავრობას მიუმართავს ყველა სათანადო მთავრობისათვის წინადადებით, რომ ამერიკიდან ნუღარ იმპორთ ხოლმე უცხო სიტყვებსაო. ამ საქმისათვის შედგარა განსაკუთრებული კომისია; ამ კომისიას საჭიროდ უცნია ისეთის სიტყვების განდევნა კი, რომელნიც დიდი ხანია საერთოდ არის აღიარებული, როგორც, მაგალითად: ინჟენერი, ბიუჯეტი, პროექტი, დეპარტამენტი, პრემია, რევიზია და სხვა.

ხოლერა

შემდეგი *)

როგორ იკაფავს გზას ხოლერის ბაცილლა ადამიანის სხეულში?

ხოლერა უფრო იმას შეჰხვდება ხოლმე, ვისაც კუჭი აქვს დაზიანებული, გაფუჭებული. საღ კუჭში იმყოფება ყოველთვის,—როდესაც კუჭი საჭმელს ხარშავს, ინელებს,—ერთგვარი წვენი, სიმჟავე. ამ სიმჟავეს რომელსაც ქლიბინ მარილის სიმჟავეს დიდი მნიშველობა აქვს, იგი ხელს უწყობს საჭმლის გადახარშვას, მონელებას. ამას გარდა, მარილის სიმჟავე ჰხოცავს კუჭში მრავალ ბაქტერიებს, რომელნიც კი საჭმელთან ერთად კუჭში ხვდიან.

მარილის სიმჟავე, როგორც საზოგადოდ სხვა მასალები კუჭის წვენისა, მხოლოდ მაშინ გამოედინება ხოლმე კუჭის კედლებს, როცა კუჭში საჭმელი ჩაღის. კუჭის საჭმელს ხარშავს, ინელებს. დანარჩენ დროს, როდესაც კუჭი მოსვენებულია, საღ კუჭში მარილის სიმჟავეს (соляная кислота, acidum muriaticum) არ არის, როგორც არ არის საზოგადოდ მოსანელებელი წვენი.

ზოგიერთ ავადმყოფს ჭამის დროსაც არა აქვს კუჭში მარილის სიმჟავე.

ეს სიმჟავე, სხვათა შორის, ხოლერის ბაცილლასაც ჰკლავს.

ამიტომ, საღი კუჭის მეპატრონე ადამიანმა კიდევაც რომ ჩაჰყლაპოს ხოლერის ბაცილებიანი წყალი ან საჭმელი საუზმის ან სადილის დროს, როდესაც კუჭი მუშაობს, როდესაც კუჭში, მაშასადამე, თავისუფალი მარილის სიმჟავეა, მას ხოლერა არ შეჰხვდება, რადგანაც მარილის სიმჟავე მისის კუჭისა დაჰხოცავს ხოლერის ბაცილლებს.

ავადმყოფის კუჭის პატრონი, რომელსაც ჭამის დროს მარილის სიმჟავე არ მოეპოვება კუჭში, ადვილად შეიძლება შეიქნეს ხოლერის ბაცილლების მსხეცებად, რადგან ამ ბაცილლებს მისის კუჭის წვენი, მარილის სიმჟავის უქონლობის გამო, ვერ მოჰკლავს.

უზმოზე წყლის დალევა მარილის სიმჟავეს არ აჩენს კუჭში. ამიტომ, ვინც დილას მარტო წყალს ან ჩაის დალევს, მას შეიძლება შეჰხვდეს ხოლერა, თუ

*) იხ. «ივერია», № 253.

ფელეტონი

ლეჭაკები

ჯრ, ჯრ მჯერა.

(ჩვენის საკვარელ მგოსნის აკაკის ავადმყოფობის გამო).

ავად გამხდარა მგოსანი,—
დიდება ჩვენის ერისა,—
მესაღიტმღერე, დარაჯი
სამშობლოს გულის მგერისა!
არა, არ მჯერა!.. სამშობლოს
ისეც ბევრი აქვს იარა!..
ჯერ ისეც ბედის გამსხვრეული
ახლოც არ ჩამოგვიარა!..
არა, აღსდგება, სენისგან
განკურნება სრულადა,
ჩონგურს ხელს ჰკიდებს, დასძახებს
იმედით, გაბედულადა:
„არა, აღუვავდეს იმედი,
გულს ვერ გამიტეხს ჭირვარა,
გმირებს დაეძებს, უყივის,
ჩემი დაფი და ნაღარა“!
იზოვის კიდეც!..—მივუგებთ,—
და იხსნის სატრფოს გულისას,
პასუხს მიაგებს დამგმობელს
ჩვენის ენის და რჯულისას!
არა, ვერ დასძლევს მას სენი,
ეძლევა განკურნებასა,
უნდა დაესწროს სამშობლოს
დადებას,—გამარჯვებასა!..

ალექსი სანდოშვილი.

უალლაჰოდ.

ადმოსავლეთური დეკანოზ დროშეგიჩისა.

ერთხელ ალაჰს მოჰბეზრდა ალაჰობა, მიატოვა ზეცა, ჩამოვიდა დედამიწაზედ

ალაჰი დაბრუნდა თავისს სამფიბელოში და თავისს ტახტზედ დაჯდა. ამიერიდგან ისევე მოღიმარე აღარ უცქეროდა ქვეყნიერებას, რომელიც მისს ფერხთა ქვეშ გართხმულიყო, როგორც წინედ.

როდესაც პირველის ახლად გარდაცვლებულის მუსულმანის მთთორავლე წარსდგა ალაჰის წინაშე, ალაჰმა მრისხანედ შეჰხედა და ჰკითხა:

— აბა, სთქვი, რა გაგიკეთებია კეთილი შენს სიცოცხლეში?

— სახელი თქვენი, დიდებულო ალაჰო, არ მოსცილებია ბაგეთა ჩემთა!—უთხრა სულმა.

ალაჰმა თავი გაიქნია.—სხვა კიდევ?

— როცა კი საქმეს შევუდგებოდი და საქმეს ხელს მოვკიდებდი, სულ ალაჰის სახელით...

— გგ კარგი, მაგრამ,—გააწყვეტინა ალაჰმა,—მაინც რა გაკეთე შენს სიცოცხლეში კეთილი?

— მე, დიდებულო ალაჰო, ყოველთვის ვსცდილობდი, რომ სხვასაც არ დავიწყებოდი სახელი თქვენი, ვისაც კი შევხვედრიბივი, ყველას ალაჰის სახელს ვაგონებდი.

— ეხედავ, რა ბეჯითია ყოფილხარ, მაგრამ მითხარ, ალაჰის ხსენებით ბევრი შეიძინე?

სულმა კანკალი დაიწყო.

— ეჰე!—სთქვა ალაჰმა და ზურგი შეაქცია.

ამ დროს მოლას ქმაყი მიუახლოვდა, სტაცა ხელი და წაათრია.

ასე განრისხდა ალაჰი ხალხზედ.

ჩ. ქდალი

რამე გვარად ბაცილლებიანი რამ გადაჰყლაპა.

ჭიმის დროსაც რომ ვინმემ ბევრი წყალი დალიოს ან ბევრი წვენი დახვრიპოს, თუ ხოლერის ბაცილლებიანი რამ გადაჰყლაპა, ბევრი წვენის ნაწილი მოასწრებს წელებში გადასვლას, ე. ი. ისე სწრაფად გადავა კუჭიდგან წელებში, რომ ამ წვენის ნაწილში მყოფი ბაცილლები ხელიდან გაუხსნელებიან მარილის სიმჟავის მომაკვდინებელ გავლენას და უვნებლად გადარჩებიან, გადაველენ წელებში და გააჩენენ ხოლერას.

როდესაც კაცი ერთბაშად ბევრ ხორცს ჩაიყრის კუჭში, მაშინ მთელი მარილის სიმჟავე კუჭისა საჭმელს მოუნდება, საჭმელს შეუერთდება, თავისუფალი მარილის სიმჟავე აღარ დარჩება კუჭში. თუ ამ დროს კაცმა ხოლერის ბაცილლებიანი რამ გადაყლაპა, ბაცილლებს კუჭში აღარაფერი მოჰკლავს, უვნებლად გადაველენ წელებში, აქ გამრავლდებიან და გააჩენენ ხოლერას.

თუ კაცმა მეტად ბევრის ჭამით, ლოთობით და სხვ. გაიფუჭა კუჭი, მაშინაც ისპობა კუჭში მარილის სიმჟავის მზადება. ამგვარ კაცს ადვილად შეიძლება შეხვდეს ხოლერა.

ამავე მიზეზის გამო ხოლერა უფრო ადვილად ედება სუსტებს, უძლურებს, სნეულებს, რადგან სნეულებს ჭამის დროს არ უმზადდება კუჭში საკმაო რიცხვი მარილის სიმჟავისა.

ყველამ იცის, რომ მოხუცებული კაცის კუჭი ვერ მოჭმედებს ისე კარგად, როგორც ახალგაზდისი. ყველამ უწყის აგრეთვე, რომ ბავშვს ადვილად უზიანდება კუჭი, ამიტომ ხოლერა ბავშვებს და მოხუცებულებს უფრო ედება, ვიდრე მოწიფულებს და შუახნის კაცებს. ძლიერ საშიშია აგრეთვე ხოლერის გადადების მხრივ გარყვნილება, რომელიც ასუსტებს და ლახავს, როგორც მთელ სხეულს, აგრედვე კერძოდ კუჭსაც.

ქქამი ყასიდ წერეთელი.

სამშობლოს გარე

IV

რატომ ჰხდება?

კეკუა, 23 ოკტომბერი.

გუშინდელმა საღამომ მეტად დამაღონა.

ამ დღეებში აქ გავიცანი ჩვენს ქვეყანაში ნამსახური პოლკოვნიკი, პოლონელი, რომელმაც, გაიგო რა ჩემი ვინაობა, ქართულად დამიწყო ლაპარაკი:

— კაცო, ქართველი ხარ?!. საიდან ხარ, რასა იქ, აქ ცხოვრობთ?

— პოლკოვნიკო, თქვენ შვენიერად გისწავლიათ ქართული?—გაკვირვებით დავეკითხე.

— ვლაპარაკობ, ვცოხულობ კიდეც... თქვენში მე ბევრი კარგი შეგობრები შევიძინე, მაგრამ ისინი ჩემთან უფრო რუსულად ლაპარაკობდნენ. თქვენებურებს რაღაც მიზეზის გამო რუსულად ლაპარაკი უფრო ეხერხებათ... ცოტათი ღიმილით ჩაილაპარაკა პოლკოვნიკმა.

— ეს კიდევ არაფერი, განაგრძო ახალმა ნაცნობმა პოლონელმა, — უმრავლესობა თქვენებურ ოჯახებისა ბავშვებს დედა ენასაც არ ასწავლის. მე კავკასიიდან ორი თვეა წამოველი, სამსახურს თავი დავანებე და ცხელა ვარშავაში მივდივარ სამუდამოდ. თქვენში ათი წელი ვცხოვრობდი. 6 წელი ქუთაისის გუბერნიაში და ოთხიც ტფილისის გუბერნიაში. თქვენებს კარგად ვიცნობ.

— ჩემთვის სასიამოვნოა თქვენის აზრის გაგება ჩვენს ცხოვრებაზე. გთხოვთ დაუფარავად გამოსთქვათ ყოველივე.

— რა მაქვს დასამალავი!? მერწმუნეთ, თქვენებურების ცუდი ჩემთვის საწყენი იყო... მე თქვენი ხალხი მიყვარს. ახალგაზრდა ინტელიგენციას კი საყვედურით უნდა მივმართო: ვერ მოჰქმედებენ კარგად. ჰო, იმას გეუბნებოდით, ოჯახებში ქართულად არ ლაპარაკობენ, ბავშვები რუსულად ტიტინებენ, რუსული ლექსები ზეპირად იციან... ქართულად კი ერთი ტაეპიც არ იციან. არ მომწონს, რომ ზოგნი ასეთ გარემოებით ამაყობენ კიდეც...

პოლონელი პოლკოვნიკი ლაპარაკობდა გულ-წრფელად, აღელვებული. მე — დარცხვენილი, ხმა-გაკმენდილი ვისმენდი სიმართლით სავსე მსჯავრს.

— ეს ძლიერ ცუდია, ჩემო ქართველო, ცუდი... მიყვირს, რატომ ჰხდება ეს თქვენში?... ამ მხრივ გეჩვირიან ბრძოლა ახალგაზრდობას. თუ დედა-ენა არ იცის ბავშვმა კარგად, ჩემის აზრით, ეს ცოდვაა, რადგან გონება ადვილად არ განვითარდება.

— მე დარწმუნებული ვარ, ასეთს სენს მალე მოვიშორებთ თავიდან,—შევნიშნე პოლკოვნიკს.

— ღმერთმა ჰქნას... არა, გასაკვირი ის არის, რომ ქართველებს აქაც გავიწყდებათ ქართული. იმ კვირაში ერთ ნაცნობთან შემხვდა ქართველი ექიმი; ამბობენ, დიდი პრაქტიკა აქვსო. წარმოიდგინეთ, მე უფრო კარგად ვლაპარაკობ ქართულს. «ქართული ლაპარაკი არ მეხერხება, გადამავიწყდაო»... როგორ მოსპობთ სენს—თუ სახლშიაც და გარედაც ავგრ მოიქცეთ!?... რატომ ჰხდება ეს— არ მესმის?!...

ამ დროს მასპინძელმა ვახშმად მიგვიპატიჟა.

ჩემთვის მეტად საინტერესო ბაასი შესწყდა.

ვახშამს შემდეგ პოლკოვნიკმა თავის ადრესი მითხრა და გულწრფელად მთხოვა მივსულიყავ სტუმრად.

გუშინ საღამოს დიდის სიამოვნებით გავსწიე.

ჩემს ახალს სიმპატიურ ნაცნობს თან ჰყავდა ცოლი და ორი მცირე წლოვანი ქალი. შეყვედი თუ არა ოთახში—მომესმა წმინდა პოლონური ლიტერატურული ენა.

— მე მეგონა არ მნახავდით, მხიარულად წარმოსთქვა მასპინძელმა და ცოლს გამოელაპარაკა პოლონურად: ეს ის ახალგაზრდაა, რომელიც დომანსკისას გავიცანი. ცუდს არაფერს ვამბობ, ნუ გამიჯავრდებითო.

— ბატონო,მე მესმის პოლონური, შეგიძლიათ ყველამ პოლონურად ილაპარაკოთ, მორიდებით წაველაპარაკე.

— მართლა?!. მაშ დღეს პოლონურად ვილაპარაკოთ.

— ბატონი ბრძანდებით...

— ქართული არ დაგივიწყებიათ? იქნება არ გეხერხებათ ლაპარაკი?— ხარხარით დამეკითხა.

— ვისაც სურს, ენა ყოველთვის შერჩება.

— მართალია... რაც გიყვარს ადამიანს, ის არას დროს არ დაგავიწყდება. ენა ბავშვობიდან უნდა შეაყვარო ადამიანს, მასთან ერთად ახლობელის, დარაგრულის მოძმეთა სიყვარულიც... ბავშვს საკუთარ დედა-ენის წყალობით უფრო მალე შეაჩვევ ყოველსავე კარგსა... თქვენ პოლონელთა ოჯახებს იცნობთ უთუოდ?

— ბევრს ვიცნობ!

— როგორ მოგწონთ იმათი ცხოვრება? ჩვენ ბავშვს ვზრდით ისე, რომ მომავალში ქვეყანას, მოძმეს, დარაგრულს გამოადგეს... თქვენ გინახავთ ისეთი პოლონელი ოჯახი, სადაც დედა-ენა არ სცოდნოდეთ კარგად დიდსაც და პატარასაც?

— არ მინახავს და არც ვჭებნი: ვიცი, ვერ ვნახავ.

— ვერ ნახავთ... სიამოვნებით ჩაიცინა პოლკოვნიკმა. შორს არ წავალ, აი— მაგალითად—ჩემი პატარა ქალები, ჩემი ოჯახი. კავკასიაში ვიყავი, ჩვენს ქვეყანას დაშორებული, მაგრამ დედა-ენა არ დაგვიწყებია... აბა, იადვიგა, წაგვიკითხე რომელიმე ლექსი, რომელიც უფრო მოგწონს...

წინ წამოდგა ცამეტის წლის ლამაზი ქალი და დარცხვენილად უპასუხა მამას:

— მერმე წაგიკითხავ.

— არა, იადვიგა... აი, ეს ქართველია და პოლონური იცის, გაიგებს შენს წაკითხულს. წაიკითხე, ნუ გრცხვენია.

ცოტა ბაუზის შემდეგ წაიკითხა შემდეგი ლექსი პოლონურად. (ვწერ თავისუფალ თარგმანს):

ბუღბულო, თქვენთათ არ მოვდივარ სალამბელად;
არც შენთან, ვარდო, გზა-შარაზედ აღსაყვავებლად,
სად ვერ სწვდებიან უთვალავნი დაჩაგრულები—
მწარ ქარიშხალით ცხოვრებაზე მოგვლენ ჯილები.
არც შენთან მწადის გავიღვიძო, მზეც, სხივთ თამაშშიც;
არცა მიტაცებს ვარსკვლავების მჭრელი კაშკაშა...
მე მხოლოდ შენკენ მოვეშურე, ადამიანო,
რომ მწარ ტირილში გაგამხნევო, თვალ-ცრემლიანო!...

რა გრძნობით, რა სილამაზით იყო წაკითხული ეს ლექსი... რამდენად საამო იყო ეს შემთხვევა, იმდენად გულდამწყვეტი: მე ჯერ რუსეთში მცხოვრებ ქართველთა ოჯახში არსად არ მომისმენია ასეთი ქართული ლექსი, ქართველ მცირეწლოვან ქალის მიერ წაკითხული...

ბევრი ჩვენშიაც ვერ მოიწონებს თავს ამით... ჩვენშიაც ამასვე იტყვის,..

მერე, რატომ ჰხდება ეს!?... რატომ?...

ვინ იცის, რამდენ მწარე ფიქრ-მოგონებას ჰბადებს ჩემში პოლონელ ოჯახში გატარებული... საღამო!

მალაქია ბოდქვაძე.

სვანეთში ორის კვირით *).

XXIV.

მეორე დილით რომ ავდექით და გავიხედ-გამოვიხედეთ, დიდის ბუნების მრავალფერობამ განვლილი მოგზაურობის ჭირნი ერთიანად გადგეჭარწყლა: აღმოსავლეთით მშვენიერი სერი დაშვებული, დასავლეთით უფრო მაღლობი სამოგრაო მთა აწოლილა, ჩრდილოეთით ტყიანი უღელტეხილია კავკასის უმთავრეს ქედი საკენ. სამხრეთით ვრცელ ფერდობზედ მოფენილია ეწერის სახოგადოების სოფლები, რომელთა დაბლა ღრმა ხევში მოლრიალებს აქაფებული ენგური. გაღმა კი ამაროული ტყიანი მთა, ალაგ-ალაგ ისევ თოვლ-აუღებელი. ჩვენს გარემო ვრცელი ეზო ახლად აბიბინებულიყო ხასხასი მწვანით. ეზოს საშუალ სდგას ჩვენის გულუხვის მასპინძლის ორ-სართულიანი სახლი—დაბლა ქვითკირისა, მაღლა ფიცრული, ყაერით გადახურული. აღმოსავლეთის მხრივ გადმოდგმული აქვს თითქმის ოცი ადლის სიგრძე და განიერი აივანი. სახლის გასწვრივ, სამხრეთ-აღმოსავლეთით, ასე ოც საეჭნეზედ ეზოზამაზარი იფნის ხეა ამართული, იფნის ძირებედ აყუდებულია ერთიანის ქვისაგან გამოქანდაკებული სახელოვანის ოთარ დადეშქელიანის სახე (XVII საუკ. დამდეგს). ამ იფნის ჩრდილში გატარებული დრო ყველას სახსოვრად დარჩება, ვისაც კი ფეხი დაუყარებია სვანეთის არე-მარეზე.

სახლს უკან გამოჩუხჩუხებს ანკარა, მთის საწისქვილო წყალი და სიგრილის სიოს ჰფენს მთელს ეზოს. ეზოს აღმოსავლეთით გზა ჩაუდის და გზას იქით ამართულია ძველი ციხე-დარბაზი დადეშქელიანებისა. დიდი მაღალი ციხე თითქოს დაღონებული დაჰყურებს ეწერის სახოგადოებას და წარსულ სისხლის წვიმების დროთა დაუნდობლობას არ ავიწყებს. ციხეს გარს აქვია ქვითკირის მაგარი გალავანი, ასე შვიდი ადლის სიმაღლე. საყურადღებოა, რომ ეწერის სახოგადოებაში ამის მეტი ციხე არ არის: დადეშქელიანებს ნება არ მიუციათ არავისთვის თავის საყმოში ციხის აგებისა.

აივანზე რომ გავიარ-გამოვიარეთ, მთელის სახლის კედელი სხვა და სხვა წარწერებით მოფენილი აღმოჩნდა: ინგლისელი, ფრანგი, გერმანელი, შვეიცარიელი, რუსი, შინაურ გარეული, ვინ გინდა, აქ არა ყოფილა და სახსოვრად ყველას თავისის ვინაობის წარწერით აღუნიშნავს სიამოვნების განტარებული დრო. მომაგონდა ოფიციის უდაბნოები და შვეიცარიის მთებში დაღლილ მოგზაურთათვის სანეტარო განსასვენებელი სასტუმროები! რაც კი კაცის ხელთ საშუალებაა, არასდა ჭხოგავს გულუხვი მასპინძელი მოკლე ზაფხულში ულეველ სტუმართა სასიამოვნოდ.

ჩვენ ორი დღე და სამი ღამე დავრჩით გ. თათარაულთან და ამ დროს ოთხი-ხუთი რიგობა მგზავრებისა წვიდ-მოვიდნენ: ზოგს ისტუმრებდნენ და თან ატანდნენ სანოვაგეს, ზოგს უმასპინძლებდნენ, ზოგს მოელოდნენ. ათი-თორმეტი მოსამსახურე მგზავრებს უწდებოდნენ, აქეთ-იქით ფუსფუსებდნენ და ბატონის ყველა ნაბრძანებს აკეთებდნენ.

ეწერის სახოგადოება ცამეტის პატარა სოფლისაგან შესდგება: ს. ბარი, სადაც სცხოვრობს გ-ნ თათარაულ დადეშქელიანი და ოცდა თხუთმეტამდეკომლი სვანი: ჭყარა, ასქორი, დღდუში, სუფი, ფხოტრე, ჭურაში, ჭედაღი, ბაბდი, დღდედი, ჭალაში, ნაშხვრი და ლაშხვედი. ამ სოფლებში დღეს ასოკამდე კომლი სვანი სცხოვრობს, მაგრამ წარსულს „სისხლის წვიმების“ დროს ერთი ოცდა მეტი ხალხი ყოფილა სახოგადოდ სვანეთში და ცოტაოდ ეწერში. ამისი უტუყარი საბუთი ჩვენ ვიპოვეთ წ.-კითხ. სახოგადოების მუზეუმის ხელნაწერში (№ 3799), რომელიც შედგენილ სულთმათის ერეკლე მეფის ბრძანებით იოანე ბატონიშვილისაგან შედგენილს სამეფო დავთარს (ავტოგრაფი) აქ, სხვათა შორის, ვკითხულობთ: «ქ. ამავე რაჭას მთაშია ლეჩხუმის ხეობა, რომელიც თვის ეყვის დადიან. აქ არის სადადიანო, სათავადო და საეზნაურო და საეკლესიო სოფლები. ქ. ამა ლეჩხუმს მოებშის სვანეთის სამთავრო ხეობანი, რომელნიც არიან ესენი».

«ქ. ჭყარის სოფლის თავისის სოფლებით. ესე თვის ეყვის დარიგებიან და ესე ხდებოდა უდაღეს არს სხვათა ზედა, რომელიც ითვლება კომლი კაცი 2652[1]). ქ. მეორე ხეობა არის ბეჩო და ესე უფრო დარაშენდიანის, სახლის კაცს და ამ ხეობის რაც სოფლები მიეწერება, არის კომლი 1571», თუ სახეში მივიღებთ უწინდელს დიდ ოჯახებს, როდესაც გაყრა ოჯახისა აკრძალული და სულშეხუთული (გასამყრელო) იყო და თითო ოჯახზედ თუ ათს სულს (მდედრობითს) ვიანგარიშებთ, მაშინ დავინახავთ, რომ დღევანდელ საცოდავ ეწერს და ბეჩოში მეფე ერეკლეს დროს ყოფილა 4223 კომლი და 42230 სული. 1886 წ. დღევრით კი დღეს დაახლოვებით მთელს სვანეთში მხოლოდ 1753 კომლი ითვლება, 7456 მამრი და 6579 მდედრი, ხოლო სრულიად 14035 სული[2]).

მღვ. ვ. კარბელაშვილი.

(შემდეგი იქნება)

ნარკვევი

(ეკონომ-კოზეთობიდგან)

«გრაჟდანინი» თეორეტიულს მსჯელობას გამოკვეთდა და ისეთს აზრებს წარმოსთქვამს, რომელიც ჰმოწმობს, რომ ეს გაზეთიც სინათლის გზას დაადგა, სიბნელის მომხრეობა უკუე-აგდო.

მოავრცა ამა თუ იმ ჭკუანისაო,—ამბობს გაზეთი განზოგადებით,—გაამოქმედა და გამომსტეგველი ეველს მასის სულიერის და ნივთიერის მოთხოვნილებებს. ვინც ამ კანონს გეგრძს ეუხვევს, უცილებელი უძლეველ, გაკოტრება მოელის. მაავრობას შეუძლიან შეიქრას მოშრომეთა ქვეყნის მოთხოვნილებასა, მაგრამ ამ შეჭრებს თავისი სიხდვარი აქვს, რომლის გადალახვაც შეუძლებელია.

ჩვენის აზრით, მართალია ეს დამკვრებულ წეს-წყობილების კრეშე და თვითერ მეკედრა ტოტალების მოსწორებისა ქვეყნის საქმეთა მართველობაში, მოუხერხებელია მოქალაქობრივი ტრფიალება. რაც შეეხება მართლმადიდებელი ეკლესიის გზას, ასე შეიძლება მართლმადიდებელი წესჩვეულებანი და სხვა ძველებური ბრძანდებულებანი არსებობას, ჩვენის ფიქრით, ამ საქმეს გაკოტრებას გაკლია ამ დროსთან, ვიდრე კი ადამიანნი ამ ქვეყნად იქნებიან, რომ ეკ წოდებანი და ძველი ბრძანებულებანი წინ ელობება მოქალაქობრივის წარმატებას. ვგონებთ, რომ თუ მართალ წინ გაკეთდება, მაშე ეკლის დაუმთავებენ სასურველს სტუმარს, ხოლო თუ არა,—გაკალკაჭებენ და ის აქნება.

* * *

იგივე გაზეთი სწერს, რომ კანონიერება ერთად-ერთი საფუძველია ყოველის ეთილად მოწყობილის სახელმწიფო ცხოვრებისაო.

კანონიერება ეკვიდაო,—ამბობს გაზეთი,—და ამან მაგდაყოფს დღეკნინდელ მდგომარეობამდე. ნაკლებობა კანონიერებისა ჩვენი ორგანიული ავადმყოფობაა, თითქო დაბადებითვე თან დაყოლებული, ვიბადებით შაკ ავადმყოფობით, ვსცოცხლობთ და ვიხოცებით; ვერც-კი შეგვამჩნევია, რომ კანონიერების სისუსტე და ნაკლებობა ფესვებს უდრდნის უკვე ჩვენის ცხოვრების უმთავრეს სივუქველსა.

* * *

დიდს თეორეტიულს მსჯელობაშია აგრედვე გაზ. «ჰარავეი».

სახოგადოება თავის განვითარებაში, რაც იხატება ცხიბერების ზრდითა, ქმნილებაში განსაზღვრულს კანონებს და ამ კანონების უკუ-გდება არა ძალას არ შეუძლიან ქვეყნიერობაზედ. შეიძლება მხოლოდ დროებით შეაჩეროს ეს ზრდა და ეც არის. სწორედ რომ ვსთქვათ, ეკეც არ შეიძლება, ეც შეჩერება! არსებობად, შეჩერება-კი არა ჭნდება, რასაც

[1]) საქართველოში მცხოვრებთა აღწერა კომლებით არ ხდებოდა. სულთ აღრიცხვა სასტიკად იყო აკრძალული.

[2]) იხ. Сводъ статист. данныхъ о насел. Закавк. края, 1886 г., изд. 1893 г.

*) იხ. „ივერია“ № 166.

სხვაფრივი განსწავლება სახოგადოებრივ ძალთა, რომელიც ზედა-ხედავს მხოლოდ ქვეყნის ბინძურ, ძარს ქმნებულს. რაკი დაბრკოლებას ჭხვდებიან თავის გზა-ზედ, ჭნთრდებიან მხოლოდ ოფიციალურს სახეებს, ამ სფერას, სადა გაბატონებულია ეს თუ ის დაწესებულებანი, წეს-რაკნი, მათთვის ხარ ხელის შემწენი. ეს ძალნი, მაშასადამე, აკრნება ამ დროს სახელმწიფოსთვის და სახოგადოებრივ დაწესებულებისთვის და, რაკი გაზორებულნ, განზედ გამდგარნ, მათ ასუსტებენ მხოლოდ ამ დაწესებულებათა. გარნა ბუნებაში არა აკრნება-რა ყველ-წმინდად. შეუქცევანი და სახოგადო ცხოვრებაში მონაწილეობისგან განდგომილნი, ისინი ეშვიებიან ერის ცხოვრების სიღრმეში და იქ ჭთიხრებიან მით უფრო მტკიცე ძალებით, რაც უფრო დიდი იყო ტკიცე შეუქცევანი. ასე იქმს მოკრძალებაში ნაჯდარმს. თუ დაბრკოლება ჭუნდა წინ, გაჯალეკვას ხანები, დაიწყრს ზემო მადამას, ვიდრე არ გაჯა მინდვრად და არ გაინაყრებს თავისუფლად. თუ მწერლობა მოკლებულია თავისუფლებას და ვერა შეგუებას სიწარ-ბოროტო, მწერალ საზოგადოებელ, იგი მაიძინდება ზემოდ, შესწესტება მიდეს ფარგალში, მაგრამ სამაგიეროდ მით უფრო მეტის ძალერებით აჩენს თავს სხვა კვარი მწერლობა. თუ განსოლების მათხოვნილებას არსებული სკოლები არ აკმაყოფილებს, სხვაფრივ ეძებს და დაკმაყოფილებას. თუ სახოგადოებრივს თვით-მოქმედებას ფართო ბზა არა ჭქნა მიცემული თვით-მმართველობის ორგანებთა, იგი სხვა ფრიგ ეძებს ამ ბზას, სხვა ორგანიზაციას ეძებება. ასე იყო ყველგან და ყოველთვის. იცვლება დროები, იცვლება კონტრაბანდი და მაინ წამოელენელებიან ხოლმე ძირიდან ან დაფარული ძალნი და ჭქმნის ისტორიას.

„ივერიის ფოსტა“

3—მა. მოგვიტევეთ ჩვენი საქციელი. ლმართის ხვნა ჩვენ არ ძალგვიძს.

კ.—მაკაშ—ის. ლექსის თხზულების დაბეჭდვის თაობაზედ პირადად მოგელაპარაკებით.

დეპეშა

(რუსეთის დეპეშათა საააგენტოსაგან).

დილის დეპეშები.

9 ნოემბერი.

პეტერბურგი. დეპეშა გენერალ-ლეიტენანტის სახაროვისა უმთავრეს შტაბში: 1) 8 ნოემბრით: ჯამსა 8 ნოემბრის ბრძოლის შესახებ მოხსენებანი არ მოგვსვლია». 2) 9 ნოემბრით: «ჯამე 9 ნოემბერს მოხსენებანი არ მოგვსვლია».

პეტერბურგი. დეპეშა გენერალ-ადიუტანტის კუროპატკინის. მისს იმპერატორებით უდიდებულესობის სახელზე: «ჩვენმა რაზმმა მარცხენა ფრთისაკენ 7 ნოემბერს დაიჭირა სოფელი უიმზიუზი, 10 ვერსზე სახრთ-დასავლეთად დაბინდუშანიდან. იაპონელთ, რომელიც ამ ადგილს ერთობ ცოტანი იყვნენ, დაიწიეს ციანჩანუსკენ. ზარალი ორთავეე მხრივ დიდი არ არის. მანჯურიის ლაშქართა შებრძოლების შესახებ ფრონტზე 8 ნოემბრის მოხსენება არ მოგვსვლია. ამის უქმედ შეიძლებელსად მოვახსენებ თქვენს იმპერატორებით უდიდებულესობას».

ჩიფუ, 7 ნოემბერი. (რეიტერი). სანძნელო გახდა პორტ-არტურთან მისვლა-მოსვლა. ქვემი ცალი წერილი გაიგზავნა იქ სხვა და სხვა გზით და ერთმა ძლივს მიაღწია პორტ-არტურს. წერილი იყო გაგზავნილი ამერიკის ტურნალისტისაგან წითელის ჯვრის რწმუნებულის ეგერმისტერის ბალაშოვის სახელზე პორტ-არტურში. ნაიმოსანმა «რასსტროპნიმ» მოიტანა ბასუხი ამ წერილისა. ბალაშოვი ამბობს, იაპონელები არად აგდებენ ჰააგის კონფერენციის დადგენილებასაო. იაპონელებმა იძულებულ ჰყვეს რუსები, თავი დაენებებინათ სამ წყალზე მაგალ საავადმყოფოსათვის და დაჭრილნი მყუდრო ბინაზე მოათავსეს; საავადმყოფოები ისეთ ალაგს იდგნენ, რომ სრულიადაც არ უშლიდნენ იაპონელებს ყუმბარების სროლასა, როცა ისინი ჰაეროსტატით სინჯავდნენ მიზან-ში სასროლ ადგილებსა. ალყის დაწყების დროს რამდენიმე შემთხვევა იყო, რომ ზარბაზნებს ესროდნენ იმ ადგილებს, სადაც განსაკუთრებით საავადმყოფოები იდგა. ბალაშოვი ამბობს,— იმდენი დრო მაქვს, რაც ძლივსა

მყოფნის პურის საჭმელად და ძილისათვის, იმიტომ ბევრი წერა არ შემიძლიან, თორემ ბევრს ბრალდებას მოვიყვანდი იაპონელთა წინააღმდეგ ომის უფლებათა დარღვევისას, განათლებულ ერთა შორის დამყარებულსაო.

პარიჟი. «ტანში» დაბეჭდილია მემორანდუმი, რომელიც საბერძნეთის ბატონიშვილს გიორგის გარდაუცია მინისტრ დელკასეს, ლანსდოუნისა და ტიტონისათვის. მემორანდუმში ბატონიშვილი ამბობს, კუნძულის ყველა ქრისტიანების დამთავლეს შეეგებლო დიდს სახელმწიფოებს, ნუღარ გადასდებენ კრიტის საბერძნეთთან შეერთების საქმესა. ბატონიშვილს ეს მიაჩნია ერთად-ერთ ღონედ, რომ აწ არსებული გაჭირვებანი იქმნას აცილებული.

ვრსკოვი. «ნოვოსტი დნიამ» ეს არის ეხლა შემდეგი დეპეშა მიიღო შანჰაიდან თავის კორესპონდენტისაგან 8 ნოემბრის თარიღით: «აქ გავრცელდა ხმა, რომ ადმირალი ტოგო ჯავშნიან გემით «მიკაზათი» დაიღუპაო.»

10 ნოემბერი.

სუეცი, 9 ნოემბერი (რეიტერი). მოვიდა ინგლისის კრეისერი «ფოკუსი» და, ვგონებთ, დარჩება აქ ბალტიის ესკადრის მოსვლამდე.

ფრიდრიხსგაფენი, 9 ნოემბერი. (რეიტერი) ნავთსადგურების მოხელეებმა ნებაარ მისცეს, რომ რუსის კონტრ-ნაღმოსანმა «პროზორლივმა» დაზიანებული ადგილები შეიკეთოს. გემის ბოლოს კერძო საზოგადოების გემები ამოიღებენ. რუსის ესკადრა იდგება სკაგენთან კონტრ-ნაღმოსნის შეკეთებამდე.

ბერლინი. რუსეთი სიამოვნებით მიიღებს მონაწილეობას სამშვიდობო კონფერენციაში, თუ მოლაპარაკებას ომის გათავებამდე გადასდებენ.

ვაშინგტონი. გერმანია-ამერიკის ხელშეკრულობას სამედიცინო სამართლის შესახებ ხელი მოაწერეს.— შვეიცამ, ნორვეგიამ და შვედეთმა შეტყობინეს გეის, რომ ჰაագის მეორე კონფერენციაში მონაწილეობას მიიღებიო.

სტამბოლი. პორტა არ ამტკიცებს ამას წინად მოსულს რუსის და ავსტრიის ფიცარებსა.—იქაურში 60 ფიცარმა დაჭირა ტელეგრაფის კანტორა და თხოულობდნენ, მოგვეცით ჯამაგირი, რომელიც ამ ექვს თვეში არ მოგიციათო, თუმცა ამშვიდებენ, როგორც უმაღლესნი მოხელენი, ასე ილდიზი, მაგრამ ამაოდ.

ადენი. ოფიციალურად დამტკიცდა, რომ აქ შავი ჭირია. კარანტინი დააწესეს.

პეტერბურგი. უმაღლეს გვამთა თანადასწრებით გაშინჯეს ტყვიის მფრქვეველთა რატები, რომელნიც შორეულ აღმოსავლეთს მიდიან.

საღამოს დეპეშები.

10 ნოემბერი.

მუკდენი, 7 ნოემბერი, (რეიტერი). რა აზრი ჰქონდა პუტილოვის გორაზედ 5 ნოემბერს იაპონელთა თავდასხმას, კარგად არაა გამორკვეული. ის კი იცით, რომ ამ თავდასხმაში 3—4 ბატალიონამდე ჯარს მიუღია მონაწილეობა. ჰფიქრობენ, რომ თავდასხმა ადგილობრივ ჯარის ნაწილისა უფროსების თაოსნობით მოჰხდა, მთავარ-მმართებელს უდასტურებდ. ყოველ შემთხვევაში, ეს ამბავი ყველაზედ უფრო საყურადღებოა მახესთან მომხდარ ბრძოლათა შორის. იაპონელთა წინ წაწევის ნიშანი შეჰნიშნეული იყო გორაკებიდან და ეგონათ, ეს არის, ბრძანება მისცეს და იაპონელთა მთელი ლაშქარი დაიძრა საერთოდ შესატევადაო. მთელი რუსის ლაშქარი მყისვე მოემზადა და ტაქტიკური განკარგულებანიც მაშინვე მოახდინეს. პუტილოვის გორაკიდგან ადმოსავლეთით იაპონელნი მიუახლოვდნენ რუსის თხრილებს 50 იარდის მანძილზე, მაგრამ რუსების ცხარე სროლამ უკუ აქცია. მეორე დღეს 80-მდე იაპონელთა გვამი იპოვეს. 200 დერეული თვით იაპონელებმა წაიყვანეს, რუსებს მხოლოდ ექვსი კაცი დაჰკლდათ.

მუკდენი, 9 ნოემბერი. (რეიტერი). ორთავე ლაშქარს იმდენად გამაგრებული პოზიციები უჭირავთ, რომ ვერც ერთი მხარე ვერა ჰბედავს სატევი მოქმედება დაიწყოს, თუ ერთ-ერთ მხრიანს გაცილებით მეტი ჯარი არ ეყოლა. რომ შესძლოს გვერდიდგან მოვლა. ორთავე ლაშქარს თანასწორი მაშველი ჯარები მოუვიდათ.

ჩიფუ. (რეიტერი). რუსეთისა და იაპონიის მთავრობის ერთმანეთთან, შეთანხმებით „რასტროლის“ ეკიპაჟს ჩინეთის კრეისერ «ჭიუნგიო» შანჰაის გაჰგზავნიან.

შანჰაი. (რეიტერი). ორწშაბათიან, რომ პორტ-არტურში იმყოფება ხუთი ჯავშნიანი გემი, ორი კრეისერი, სამი კანონერკა და 11 კონტრ ნაღმოსანია. «ბაიანი» და კონტრ-ნაღმოსნები გავიდნენ ნავთსადგურიდგან და «ოქროს მთის» ბატარეას ამოეფარნენ.

ტოკიო. (რეიტერი). დილიდგან 5 ნოემბერს წამოსული იაპონელი აფიცერი ამბობს,—პორტ-არტურის ახალ ნაწილში ამ დღეებში ბევრ ჯერ გაჩნდა ცეცხლია. ეს ნაწილი მცხოვრებლებმა სულ მიატოვეს.

ვეი-ჰაი-ვეი, 9 ნოემბერი, (რეიტერი). აქედან 6 მილის მანძილზედ ნაბრად გადმოვიდა რუსის აფიცერი, რომელიც პორტ-არტურიდგან გამოპარულა 3 ნოემბერს ხალხის გადამრჩენ ნავით. ძლიერის დელვის დროს. ნავიცა და აფიცერიც გაჰჩერეს აქ.

პეტერბურგი. სახაროვი აცნობებს მთავარ შტაბს 9 ნოემბრის თარიღით: «7 ნოემბერს, დილით ჩვენმა თავგამოდებულებმა (ახოტნიკი) დაიჭირეს შინხაილინის უდელტეხილის გორაკის ორივე მხარე. სოფ. ტუნგოუს სამხრეთით 9 თავგამოდებულთაგანნი შეუჩნეველად მივიდნენ მტრის მავთულ-ჩახერგილ სამაგრებთან, სადაც ააფეთქეს რამდენიმე ჩინური ქობები და დაიწყეს სროლა. იაპონელები გამოცვივდნენ გარედ, მ ადგილების დასათვალიერებლად, რომელიც ააფეთქეს, მაგრამ ჩვენებმა სროლა დაუწყეს და ზარალით გააქციეს. თავგამოდებულებმა წამოიღეს იარაღები და ტყვია-წამალი. 8 ნოემბერს ჩვენი ჯარის ნაწილზედ, რომელნიც 7 ნოემბერს მტერს უიიძიუიში შეებრძოლნენ, იაპონელებმა იერიში მიიტანეს, მაგრამ უკუ ქცეულ იქმნენ დიდის ზარალით. ჩვენ დაგვიჭერს 1 აფიცერი და 30 ჯარის კაცი მოგვეკლეს 10 ჯარის კაცი. დღეს მტერი სოფ. სახეუსს ესროდა ციხის სანგრევ ზარბაზნებს». სახაროვი აცნობებს მთავარ შტაბს 10 ნოემბერს თარიღით, —9 ნოემბერს ბრძოლის თაობაზედ მოხსენებანი არ მოგვსვლიან.

დროებით რედაქტორი **ზ გ. ჟიფშიძე.**
გამომცემელი **ა. სარაჯიშვილი.**

გამოსაღები ცნობანი:

პეტერბურგის ბირჟა
9 ნოემბერს 1904 წ.

ვექსილის კურსი 3 თვით:

ლონდონში 10 გირვ. სტ.	93,60
ბერლინში 100 მარკაში	—
პარიჟში 100 ფრანკში	—
ლონდონში ჩეკები	94,35
ბერლინში „	47,30
პარიჟში „	37,52½
ბირჟის დისკონტი.	6—7½%
4% სახელმწიფო რენტა	92 ნ. გაყ.
4% სახ. ხსნხი 1902 წ.	—
4% გირავნ. ფურც. სახელ. საადგ. მამულო ბანკის	89⅜ მყიდ.
5% პირ. შინაგ. მოგ.-ბილ. 1864 წ.	419¾ ნ. გაყ.
5% მეორე შინაგ. სესხის მომგებ. ბილ. 1866 წ.	310 წ. გაყ.
5% გირავნ. ფურც. სახელმ. საადგ.-მამ. ბანკისა.	271 ნ. გაყ.
5% ობლიგაციები ტფილ. საკრედიტო საზოგ.	—
4½% ობლიგაც. იმავე საზოგადოებისა.	—
4½% ტფილ. საადგ. მამ. ბანკის გირავნ. ფურცლ.	—
5% გირავნობის ფურც. იმავე ბანკისა.	9¾ წ. გაყ.
6% ქუთ. საად. მამ. ბანკის გირ. ფურცლ.	—
5% გირავნ. ფურც. იმავე ბანკისა.	87⅜ წ. გაყ.

სია

ტფილისის ქალაქის სასანიტარო-აღმასრულებელ კომისიაში ჩარიცხული ექიმებისა, რომლებმაც უფასო სამკურნალო დახმარება უნდა გაუწიონ დარიბ ავადმყოფთ

ავადმყოფმა უნდა მიჰმართონ საექიმო დახმარებისათვის რომელსმე ქვემოდ-აღნიშნულ ექიმთაგანს, მაგრამ სასურველია მიჰმართონ უფრო მახლობლად მყოფს.

ალადაშვილი. ალექსანდრე სტეფანეს ძე. იღებს ავადმყოფებს დილით 7 საათ. —9 საათ. საღამოთი 8 საათ.—9 საათ.

ადრესი: ეკზარხოსის მოედანი, სინოდალურ კანტორაში.

გედალინი, ალექსანდრე გიორგის ძე, 10 საათ.—11½ საათ. (ცენტრალურ სამკურნალოში), საღამოთი 5 საათ. —7 საათ. სახლში, ბარონის ქუჩა, ავეჯიულის რიგი, სახლი თამამშვევის № 16.

გეცელი, ოტტო გიორგის ძე. დილით 7 საათ.— 9 საათ., საღამოთი 7 ს.—9 საათ.

მიხეილის ქუჩა, მიხეილის საავადმყოფოს შენობაში.

ჯანიბეგოვი, ესტატე ნიკიტის ძე. დილით 7 ს.—9 ს., საღამოთი .7 ს.—9 ს.

სოლოლაკში, ამაღლების ქუჩა, სახლი № 17

ელჩიევი, მნაცაკან რომანოზის ძე. დილით 7 ს.—9 ს., საღამოთი 5 ს.—7 ს. მიხეილის ქუჩა, სახლი № 111.

ზაგლუდნიძე, იოსებ მათეს ძე. დილის 10 ს.—11½ ს. (კუკიის ქალაქის სამკურნალოს განყოფილებაში), საღამოთი 5 ს.—8 ს., სახლში:

გრიბოედოვის ქუჩა, სახლი № 40

კასუმოვი, ნიკოლოზ გერასიმეს ძე. დილით 10 ს.—11½ ს., (ქალაქის სამკურნალოს კუკიის განყოფილებაში), საღამოთი 5 ს.—7 ს.

ალექსანდრეს ქუჩა № 36.

მირზაევი, მიხეილ ივანეს ძე. დილით 7 ს.—9 ს. საღამოთი 7 ს.— 9 ს.

კრასნოგორსკის შესახვევი № 8.

საათსაზოვი, ივანე თომასს ძე. დილით 8 ს.—9 ს., საღამოთი 4 ს.—5 ს.

ალექსანდროვის ქუჩა № 6.

თათევოსიანი, ტიგრან მათეს ძე. დილით 9 ს.—1 ს. (ქალაქის სამკურნალოს ხარფუხის განყოფილებაში), 86 ს.—საათ. საღამოთი სახლში.

კრწანისის ქუჩა, სახლი თაიროვის № 11

ხატისოვი, ნიკოლოზ დავითისძე. დილით 7 ს.—8 ს. და საღამოთი 4 ს. —6 ს. აგრეთვე დილით 10 ს.—12 ს. სამკურნალოს ავლაბრის განყოფილებაში. ბებუთოვის ქუჩა № 27.

შახ-აზიზოვი, არტაშეს ივანეს ძე. დილით 10—12 ს., საღამოთი 7½—8½ ს. გონჩარნი ქუჩა, № 30 (ჩუღურეთში).

ჭიკვაძინინა, ანნა ივანეს ასული. დილით 10—12. (ქალაქის სამკურნალოს დიდუბის განყოფილებაში), საღამოთი 5—6 ს. სახლში,—ბაქოს ქუჩა, სახლი № 7.

განცხადებანი

იბეჭდება და ნოემბერში გამოვა
ახალი საყმაწვილო სურათებიანი ჟურნალი

„ნაკადული“

მოზრდილ და მცირე-წლოვან ყრმათათვის, თვეში სამი წიგნი—ორი მცირე წლოვანთათვის და ერთიც მოზრდილთათვის, ბედაგოგიურ ფურცლის დამატებით. წელიწადი—1-ლ ნოემბრიდგან 1-ლ ნოემბრამდე.

ჟურნალის ფასი: მთელის წლით ერთად ორივე გამოცემა 5 მან., ცალკ ცალკე—3 მან. ნაწილ-ნაწილადაც შეიძლება თითო მანეთის გამოგზავნა.

გამომცემელი ჟურნალისა
ვ. ნანა გელაზ. ჭობულოვისა.
რედაქტორები { ვ. ელას. დ. ერისთავისა. ნანა ნაგ. ზურაბაშვილისა.

ადრესი: Тифлисъ, Редакція «НАКАДУЛИ»

ვპისრულობ

კორექტურულ საქმეებს იაფ ფასად და საიმედოდ. მსურველთ მიჰმართონ «ივერიის» რედაქციაში, დილის 11 საათიდგან ნაშუადღევის 3 საათამდე, დ. ჯ.-ს.

(0—უ—1).

ხუთი ახალი წიგნი

წიგნის მაღაზია „ცოდნა“-ს გამოცემა.

ილია ჭავჭავაძის ლექსები.	15 კაპ.
რაჭა, სოსიკო მერკვილაძისა	20 „
რაშია ბედნიერება, იასე რაქველისა	10 „
სამშობლო და კაცობრიობა, ივ. მაჭავარიანისა	10 „
ნაკვესები ქართველ მწერალთა და ბრძენთა ნათქვამი	7 „

ვინც ჩვენ მიერ გამოცემულ წიგნების, თვითეულ გამოცემიდგან იყიდის არა ნაკლებ ერთის მანეთისას, ყოველ მანეთში დაეთმობა თითო აბაზი. მისამართი: Тифлисъ, книжный магазинъ „ЦОДНА“.

(40—40). მაღაზიის პატრონი სოსიკო მერკვილაძე.

ვისაც უნდა დაიკვეთოს 1905 წ.

კალენდარი (სათვეო)

„ცოდნა“

მივმართავთ სოსიკო მერკვილაძეს.

◆ კალენდარი ჰღირს ორ შაურად ◆

ვინც ერბაზედ ასს ცალზე მეტს იყიდის, კალენდარი დაეთმობა

ექვს-ექვს კაპეიკად.

ტფილისი, ქვაშვეთის ქუჩა, არკვეანიძის სახლი, № 12.

ფოსტით: მისამართი Тифлисъ. Книжный магазинъ „ЦОДНА“.

(10—6).

ახალი გამოცემანი

1) **იავნანა რა ჰქმნა?** მოთხრობა ი. გოგებაშვილისა, მეოთხე გამოცემა, მეთორმეტე ათასი, ფასი ერთი შაური. ვინც ათობით იყიდის, წიგნაკი დაეთმობა ოთხ კაპეიკად. ვინც ოცობით—სამ კაპეიკად.

2) **ბუკაზი ეკლვნებისა,** მისივე, მეორე, ბევრად შევსებული გამოცემა, ფასი ერთი აბაზი. ვინც ათობით იყიდის, დაეთმობა 16 კაპეიკად, ვინც ოცობით—15 კაპეიკად.

3) **Къ вопросу о мингрельской школѣ,** მისივე, ფასი ერთი აბაზი. იგივე დათმობა.

4) **Правда о Тифлисѣ,** მისივე, მეორე, ბევრად შევსებული გამოცემა, ფასი ერთი აბაზი. იგივე დათმობა.

5) **Какъ поднять Кавказкую народн. школу,** მისივე, ფასი ექვსი შაური. ვინც ათობით იყიდის, წიგნი დაეთმობა 24 კაპეიკად, ვინც ოცობით—22 კაპეიკად. (5—5).

სამკერვალო

ქალთა ტანისამოსისა.

ვღებულობ ქალთა ტანისამოსს

შესაკერად

ყველასათვის ხელ-მისაწვდენ ფასად

ვიყვანთ შეგირდებს და ვაძლევთ გაკეთილებს ჭრა-კერვისას და სხვა და სხვა ხელო-საქმისას.

ტფილისი, წმ. გიორგის (ქვაშვეთის) ქუჩა, სახლი არჯევნაძისა, № 12, ალექსანდრეს ბაღის პირდაპირ.

ანა მერკვილაძისა.

საკომერციო კურსები

ქალებისა და ვაჟებისათვის

(Тифлисъ, Сололаки, Лермонтовская ул., № 9)

კურსების დანიშნულება ის არის, რომ სპეციალური საკომერციო განათლება შესძინოს მსურველთ, როგორც ქალებს, ისე ვაჟებს, და მოამზადოს ვარჯიშობის შემწეობით ანგარიშის დახელოვნებით მცოდნენი.

სწავლის გათავების შემდეგ მოწმობანი ეძლევათ. 1904—1905 სამოსწავლო წელს შემდეგი საგნები ეჭნება სასწავლებელი: 1) საკომერციო ეკანომია, 2) საკომერციო არითმეტიკა, 3) ბუღჰალტერია (მარტივი, ორკეცი და სანაკოა), 4) არითმეტიკა საანგარიშო ჩოთქი 5) საკომერციო მიწერ-მოწერა, 6) სავაჭრო და სათამასუქო წესდებანი, 7) მსწრაფლ-წერა და წერა-გაკრული და შნოიანი (исправленіе дурнаго почерка)

სწავლა დაიწყება 15 სექტემბრიდგან. ახლად შემომსვლელთა მიღება დაიწყობა 1 სექტემბრიდგან, ყოველ დღე, დილის 10 საათიდგან თორმეტამდე და სადამოს № საათიდგან 8 საათამდე, კურსების საქმეში, სახლი ალექსანდრე ფრადოზოვის, 4 9, სერგეევსა და დეზონტოვის ქუჩების კუთხეში,

პროგრამმები და წესები კურსებისა უსასყიდლოდ მიიღოს მსურველმა კურსების საქმეში და გაეცნოს.

ვინც ქალაქს გარეშე სცხოვრობს, შეუძლიან წერილით მიჰმართოს კურსების დამაარსებელ ს. პ. მანუელიანც, ტფილისს.

უფასოთ ვასწავლით მსურველთ საწერ მაშინაზე მუშაობას, კურსების სწავლა ყოველ დღეა. (24—24)

Дозволено цензурою Тифлисъ, 10 ноября, 1904 г.

Тип. Е. И. Хеладзе. Русск. базаръ, домъ арм. семинаріи